

Év végi gondolatok toleranciáról, egyenlőségről

Ilyenkor az ünnepek idején kellene legalább elfelejteni belénksúlykolt „kisebbségi” (másodrendű) mivoltunkat, s nem gondolni a terhes és sokszor a hátrányos megkülönböztetéstől sem mentes mindennapjainkra. Viszont a problémák is mindennapjaink részét képezik, s azzal, hogy elmenekülünk előlük, önmaguktól nem fognak megoldódni.

Azzal pedig, hogy beszélünk olyan kérdésekről, amelyek sok embernek még mindig **tabu témának** számítanak (akár félelemből, akár kényelemből), nem a feszültséget szítjuk, hanem a megoldást keressük a békés egymás mellett élésre.

Valahogy ezt a gondolatot kellene elültetni a szerb társadalomban is, hogy ne az eddig bevált gyakorlat legyen a domináns. Itt elsősorban arra kell gondolni, hogy az elmúlt években nemhogy előrelépés történt volna a kisebbségi jogok gyakorlati megvalósulása terén, hanem a helyzet még rosszabb lett. Leszámítva mondjuk a kétnyelvűség megnyilvánulását például a helységnévtáblákon, de, persze, itt is akadnak kivételek, többek közt Szenttamás és Törökbecse esete.

Azonban nagyon sok lényegbevágó intézkedésre (változtatásra) lenne szükség a szerb állam részéről, amit sajnos úgy látszik, egyelőre képtelen meglépni. Arról van szó, hogy a belügyi és az igazságszolgáltatási szervek továbbra sem állnak a helyzet magaslatán, a magyarellenes támadások tetteseit továbbra sem kerítik kézre, ha pedig mégis elfogják őket, akkor semmilyen vagy csak nagyon enyhe büntetésben részesülnek. Igaz az is, hogy elítélték a zentai kaszányában történt magyarverés tetteseit (csak emlékeztetőül: a sértett súlyos sérüléseket szenvedett, el kellett távolítani a lépét), de mégsem az eset súlyosságához mérten, pláne nem akkor, ha összehasonlítjuk az öt temerini magyar fiatalember büntetésével, akik összesen 61 év börtönbüntetést kaptak. Továbbá itt van a törökkanizsai tömegverekedés esete is, ahol feltételes szabadságvesztést kaptak a támadók, akik úgyszintén súlyos sérüléseket okoztak a magyar fiataloknak.

A rendőrség és az igazságszolgáltatás munkájában továbbra is a kettős mérce érvényesül. Számos esetben nem tudjuk hol tart az eljárás, egyáltalán megindult-e az elkövető/elkövetők ellen. (Csak címszavakban: vasrudas leszámolás a bácskossuthfalvi diszkóban, a magyarkanizsai gyilkosság esetéről azt hallottuk, hogy át lett adva az igazságszolgáltatásnak, viszont nemhivatalos információk szerint az elkövető szabadlábon van, sőt el is költözött eddigi lakhelyéről!). Nem tudunk arról, hogy egyetlenegy rendőrt is megbüntettek/menesztettek volna a magyarellenes támadások során tapasztalható nem megfelelő intézkedése miatt (konkrétan tudunk több olyan esetről, amikor az elkövetők verték a magyar fiatalokat, a rendőrök pedig tétlenül nézték ezt, majd pedig amikor intézkedtek, akkor ezt úgy tették, hogy a támadókat eltessékelték a helyszínről, hogy még a hajuk szála se görbüljön, a sértetteket pedig molesztálták!) Nem tudunk arról, hogy a temerini elítéltek ellen elkövetett jogsértések kapcsán menesztettek volna a börtönőröket (kegyetlenül bántalmazták az elítélteket, ezt még a felettesük is elismerte a hozzátartozóknak!). Szenttamáson a magyarságot megcsúfoló polgármester továbbra is funkciójában van.

Október 15-én is épp ezért mentünk ki azt utcára, a Civil Mozgalom szervezésében, hogy felhívjuk a figyelmet a valós problémákra, hogy felemeljük szavunk a jogsértések ellen, amit akkor is, és most is igyekeznek eljelen-tékteleníteni az állami szervek, a felelős politikai szereplők.

Persze, mondják azt is, hogy a rendőrség egyre hatékonyabban végzi munkáját, meg hogy igyekeznek mindent megtenni annak érdekében, hogy a számbeli kisebbségek a lehető legteljesebb jogokat élvezhessék.

Mi úgy véljük, hogy mindez csupán látszattervekenység, mellébeszélés és üres ígéret.

Csak érzékeltetésképpen hadd említsük meg Koštunica kormányfó ígéretét 2004-ből, miszerint gyors változtatások várhatók a rendőrségen belül, vagyis, hogy

létrehozzák a multietnikus rendőrséget a „forró területeken”: – („Predsednik Vlade predložio je da se u veoma kratkom roku formira posebna policijska jedinica koja bi bila multietničkog karaktera, po sličnom modelu koji se već primenjuje na jugu Srbije, a koja bi delovala u višenacionalnim sredinama u Vojvodini.” (15. 06. 2004. Dnevnik) („A kormányelnök azt javasolta, hogy igen rövid időn belül hozzanak létre egy külön rendőregységet – multietnikus jelleggel – ahhoz a megoldáshoz hasonlóan, amelyet már Szerbia déli részén alkalmaznak, és amely a vajdasági többnemzetiségű környezetben fejtené ki hatását.” Dnevnik, 2004.06.15.)

Ennyit az ígéretekről és a hajlandóságról, hogy ez az állam szavatolja a nem szerb nemzetiségű polgárai számára is a létbiztonságot és a jogegyenlőséget.

Elszomorító számunkra az, hogy az Európai Unió szomszédságában levő Szerbia meggátolja a délvidéki magyarság legalapvetőbb emberi és kisebbségi jogainak gyakorlati megvalósulását.

Ugyanúgy elszomorít bennünket a szerb (beleértve a vajdaságit is) politikai elit arrogáns fellépése a magyar közösség autonómiatörekvéseivel szemben, valamint az, hogy a délvidéki magyarság egyik ifjúsági szervezetében és idős honvédeink összejövételében veszélyt láttatnak a többségi nemzetre nézve. Teszik mindezt annak tudatában, hogy egy olyan sovinszta beállítottágú párt örvend nagy népszerűségnek Szerbiában, amelynek egykori elnökét a hágai bíróságon vádolják háborús bűnök elkövetésével. Ezek a megnyilvánulások nem egy európai normákat követő államra utalnak.

Mindezek tudatában csak remélni merjük, hogy a félrevezetett és frusztrált szerb társadalom mielőbb eljut oda, hogy felelős vezetőivé európeér szellemiségű politikusokat választ, olyanokat, akik nem ellenségként kezelik a számbeli kisebbségeket, hanem az ország egyenrangú és egyenjogú polgáraiént.

